

+as
conta
CONELas
A.D. ÁREA METROPOLITANA DE VIGO

Carapuchiña quixo cambiar, cansa de ter un papel tan pasivo onde unha e outra vez acababa na barriga do Lobo. Tivo claro que a partir de agora ía tomar as súas propias decisións e demostrar que as nenas e os nenos somos iguais... tamén nos contamos.

edita
Proxecto conta con elas
Mancomunidade da Área
Intermunicipal de Vigo

textos e ilustracións
Laura Estévez Caride

revisión e correccións
José Ángel Méndez Pardo
Blanca Roura Javier

deseño e maquetación
magenta, axencia de
publicidade

depósito legal
VG:

Carapuchiña Vermella

Fondo Social Europeo

Érase unha vez unha nena á que lle encantaba xogar ao fútbol.

Todos os sábados organizaban torneos e campionatos onde os nenos e as nenas de distintos lugares xogaban moi felices.

O pai de Carapuchiña, que sabía coser de marabilla, fíxolle unha capa vermella para distinguila ben cando ía a un partido, así todo o mundo a recoñecía, e quedoulle como alcume Carapuchiña Vermella.

Un sábado chuvioso, no que o equipo de Carapuchiña non puido xogar porque o campo se asolagara, a súa nai pediulle que lle levase unha cesta de froita á súa avoa que vivía ao outro lado do bosque, e recomendoulle que non se entretivese polo camiño, pois cruzar o bosque era moi perigoso, xa que sempre andaba axexando por alí o Lobo.

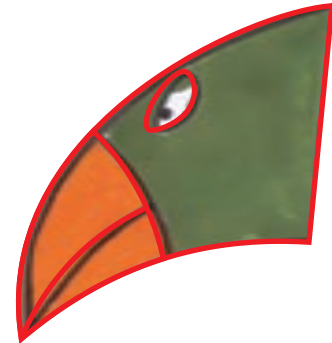
Carapuchiña recolleu a cesta cos pasteis e púxose en camiño. A nena tiña que atravesar o bosque para chegar a casa da avoa pero non lle daba medo xa que o coñecía moi ben de xogar por alí coas súas amigas e amigos, subíndose as árbores, construíndo cabanas, cazando bicherío...

Carapuchiña Vermella

De súpeto, Carapuchiña Vermella viu o lobo, que era enooooooooorme, diante dela.

- Onde vas nena?- preguntoulle o Lobo coa súa voz ronca.

- Creo que iso non é asunto teu, Lobo, vou onde teña que ir, e non penso dicirche como chegar á casa da miña Avoa, que cres?, que son tonta?, se cho digo perséguesme e corro o risco de que me fagas algo malo- díxolle Carapuchiña.

- Boh, xa a atoparei, por aquí non hai moitas casas- pensou o Lobo para si-, dándose media volta e quedándose un pouco sorprendido do resolta e segura que se mostrou con el Carapuchiña.

Carapuchiña puxo a súa cesta na herba e quedouse maquinando,... "eeeeeste Lobo... non sei, non me fío del nin un pelo, por se as moscas vou tratar de despistalo dando un rodeo polo bosque, e tamén porei unhas pequenas trampas por se trata de seguirme, a verdade non me apetece nada acabar no bandullo dese cheirento e perderme o partido do próximo sábado".

O Lobo, que era un pouco torpe, caeu en cantas trampas lle tendeu Carapuchiña, así deulle tempo antes que a el de chegar á casa da súa Avoa e prepararlle o susto final.

Cando o Lobo chegou á casa da Avoa, entrou por unha ventá, que moi astutamente Carapuchiña deixara aberta.

O Lobo achegouse á cama, confiado en que alí tendida estaba a Avoa de Carapuchiña, pero cal foi a súa sorpresa, cando da cama saíu unha voz que lle dicía:

Estimado Sr. Lobo:

"De sobra sei que vén comerme, pero debo informarlle que antes de fincarme o dente ten que prepararse xa que unha vai maior e a miña carne non é tan tenra como a dunha moza, así que antes ten que responderme a unhas preguntas:"

*Carapuchiña
Vermella*

O Lobo estaba tan sorprendido dese inesperado comportamento, que non tivo tempo a reaccionar, Ben, -dixo a Avoa de Carapuchiña,- primeira pregunta:

- Lobiño, lobiño, como de grandes son os teus dentes?
- Poiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiis..... non o sei..... creo que o normal nun Lobo, -contestou indeciso-.
- Lobiño, lobiño, canto tempo tardarías en comerme?
- Poiiiiiiiiiiiiiiiiiis.... ¡Tragaríate dun só bocado! GRRRRRRRRRRR!!! - contestou o Lobo encoraxándose un pouquiño-.
- Lobiño, lobiño, ti pensaches se a túa boca e grande dabondo para meterme nela dun só bocado?
- Que avoa máis pesada!, Canta pregunta fai!- pensou o Lobo perdendo a pouca paciencia que lle quedaba.
- Mira!- dixo o Lobo, iestou farto das túas preguntas, pesada!! Agora mesmo vou devorarte!!
GRRRRRRRRRRRRR!!!!!!!!!!
- Anda, Lobiño, lobiño, non sexas pantasma, e dime, cres que te compensa comerme a min que son maior, e tardarías unha chea en mastigarme? Por que mellor non vas fóra e comes antes á Carapuchiña para facer un pouco de boca?

Carapuchiña Vermella

Carapuchiña Vermella

Ao Lobo non lle pareceu mala idea o que lle propoñía a Avoa de Carapuchiña, pero o que non se imaxinaba (porque como dixen anteriormente o Lobo era un pouco torpe), foi que ao saír da casa estaba agardándolle Carapuchiña que moi habilmente preparou un foxo ao pé da porta, coa axuda dunha leñadora que por alí pasaba...

Cando o Lobo saíu alporizado caeu no buraco e quedou atrapado na rede.

- Ai, ai!!!!!! Por que non me dedicarei eu a cazar ovelliñas, inofensivas e tenras, como o resto dos lobos e lobas da mada -lamentábase-.

Carapuchiña achegouse ao Lobo e díxolle:

- Isto é para que aprendas e vexas que porque a miña avoa viva soa en casa ou a min me apeteza pasear soa e ao meu aire polo bosque, iso non che dá dereito a ameazarnos e facer que teñamos medo, ixa que somos máis listas ca ti!

- É certo!! -exclama o Lobo arrepentido,- prometo non volver a intentar facerlle dano a ninguén, prometo facerme vexetariano, que xa son maior para andar de fero cazador.

A Carapuchiña que á parte de lista, era unha nena moi boa e xusta, axudoulle ao Lobo a saír do foxo, e fíxolle prometer que nunca máis volvería a atacar a ninguén, e chegando a un acordo: Ultimamente os bosques ardían sen razón, así que o Lobo dedicárase a vixialo e coidalo xa que ninguén o coñecía tan ben coma el.

E como o Lobo, Carapuchiña Vermella, a Avoa e a leñadora quedaron tan felices con este acordo,

Colorín colorado este conto rematou

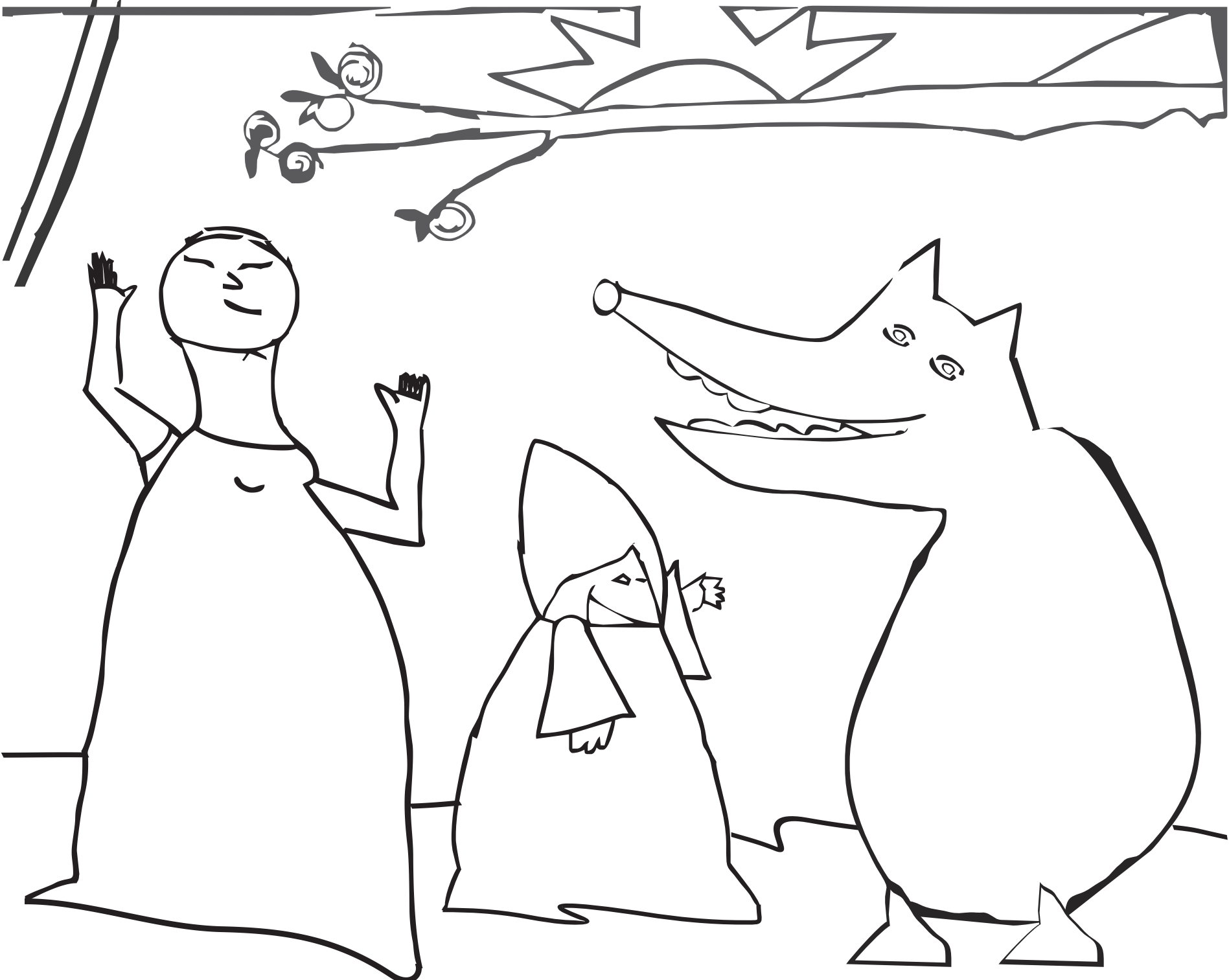
FIN

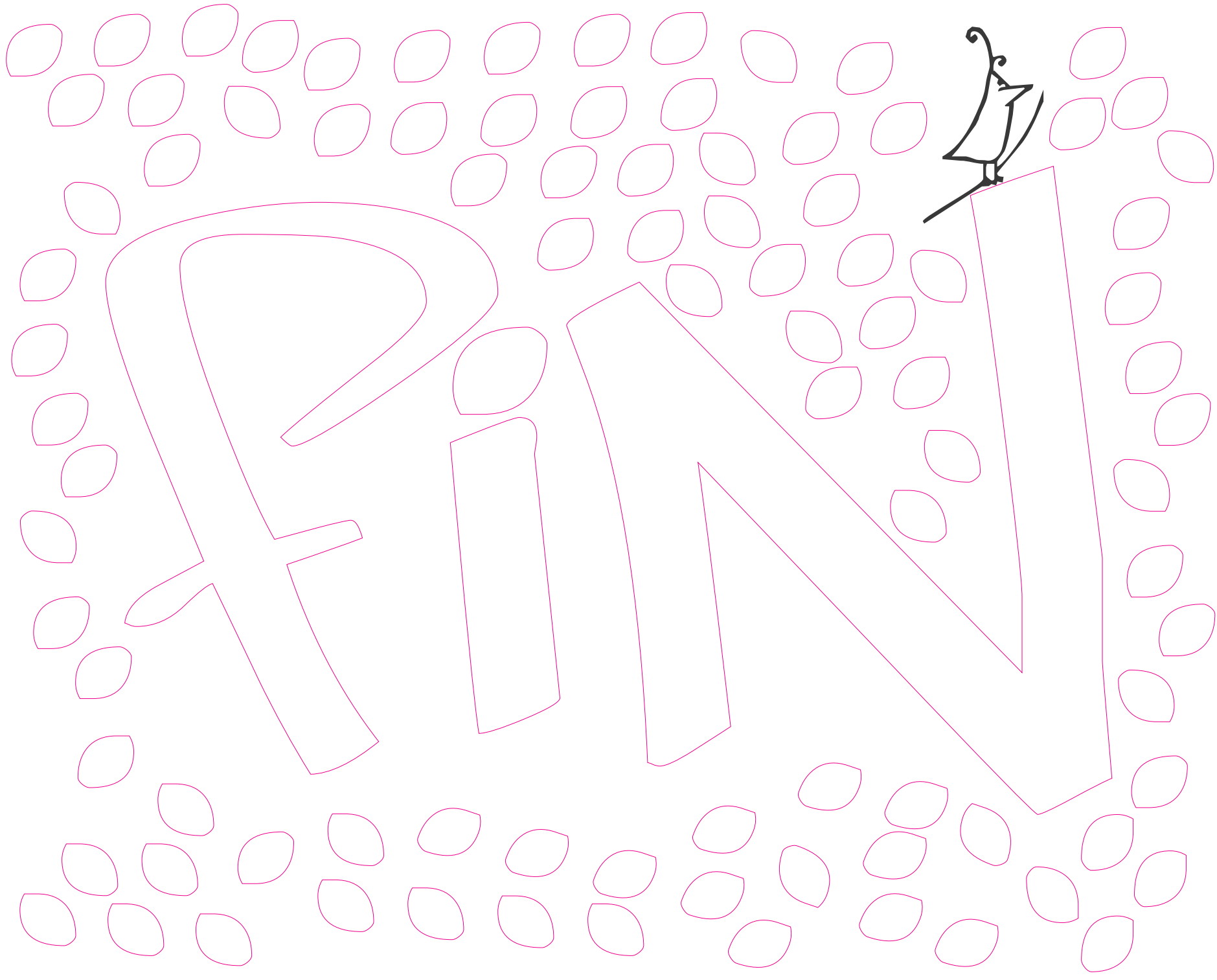
colorea o debuxo coas cores do conto

debuxa ti o personaxe que máis che gustou do conto

Conta con Elas é un proxecto da iniciativa Equal do Fondo Social Europeo, que promove novos métodos de loita contra a discriminación entre mulleres e homes no acceso ao mercado de traballo.

Está promovido pola Agrupación de Desenvolvemento "Área Metropolitana de Vigo" e integrado no eixo IV de Igualdade de Oportunidades entre mulleres e homes (2005-2007).

Mediante a sensibilización trata de promover cambios na percepción social das posibilidades laborais das mulleres, para que non teñan barreiras de acceso tanto a postos de dirección como a traballos considerados tradicionalmente masculinos.

*"Unha aposta
pola Igualdade"*

